

Den Europæiske Unions Tidende

L 338

Dansk udgave

Retsforskrifter

47. årgang

13. november 2004

Indhold

I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1934/2004 af 27. oktober 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1726/2000 om udviklingssamarbejde med Sydafrika	1
★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF	4
★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer ⁽¹⁾	18

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1934/2004**af 27. oktober 2004****om ændring af forordning (EF) nr. 1726/2000 om udviklingssamarbejde med Sydafrika**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 179,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1726/2000 af 29. juni 2000 om udviklingssamarbejde med Sydafrika ⁽²⁾ skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en midtvejsrevision inden den 31. oktober 2003. På grundlag af denne midtvejsrevision er der foreslået visse ændringer til forordning (EF) nr. 1726/2000.

(2) Midtvejsrevisionen indeholder forskellige forslag til forbedring af gennemførelsen af udviklingssamarbejdet med Sydafrika, hvoraf nogle allerede indgik i det strategidokument, der blev gennemført i 2002, og er blevet taget i betragtning i det vejledende program for 2003-2005. Forslagene vedrører bl.a. integration af kønsaspektet i alle projektfaser fra planlægning til gennemførelse, mere strømlinede administrative procedurer, forbedring af kriterierne for vurdering af udførelsen af projekter og programmer samt afklaring af betingelserne for tildeling af støtte til regionale programmer fra det europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram (EPRD).

(3) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽³⁾ gør det muligt at yde midler til Den Sydafrikanske Republik i form af direkte budgetstøtte. Forordning (EF) nr. 1726/2000 kan imidlertid fortolkes, som om ikke-måltrettet budgetstøtte er udelukket. Derudover indeholder Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ i anden del, afsnit IV, særlige bestemmelser vedrørende foranstaltninger udadtil. Det er derfor hensigtsmæssigt at bringe forordning (EF) nr. 1726/2000 i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁵⁾.

(4) Med henblik på gennemførelsen af EPRD og særlig det flerårige vejledende program 2000-2002 bør forordning (EF) nr. 1726/2000 tilpasses, navnlig i forbindelse med vedtagelsen af sektordækkende programmer, finansiering via budgetstøtte og fælles finansiering af projekter og programmer vedrørende regionalt samarbejde og regional integration.

(5) Forordning (EF) nr. 1726/2000 trådte i kraft i 2000 og udløber den 31. december 2006. I henhold til artikel 6, stk. 1, skal der imidlertid foretages en treårig vejledende programmering. For at programmerne kan svare til forordningens gyldighedsperiode, bør der også fastsættes bestemmelser om fireårige vejledende programmer.

(6) Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ⁽⁶⁾, som Sydafrika har tiltrådt, blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000. Protokol nr. 3 til aftalen definerer Sydafrikas status med forbehold i henhold til aftalen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 31.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 13.9.2004.

⁽²⁾ EFT L 198 af 4.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

- (7) Rådet godkendte ved afgørelse 1999/753/EF ⁽¹⁾ den midlertidige anvendelse af aftalen om handel, udvikling og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Den Sydafrikanske Republik. I bilag X til nævnte aftale er det fastsat, at Fællesskabet yder støtte til omlægningen af den sydafrikanske vin- og spiritussektor og til markedsføring og distribution af sydafrikanske vine og spiritusvarer. De relevante to aftaler om handel med vin og handel med spiritus blev godkendt ved henholdsvis Rådets afgørelse 2002/51/EF ⁽²⁾ og Rådets afgørelse 2002/52/EF ⁽³⁾. Der bør derfor tilføjes et ekstra beløb i det finansielle referencegrundlag, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1726/2000.
- (8) Udvalget for Den Europæiske Udviklingsfond har i praksis fungeret som udvalg for Sydafrika i forbindelse med forordning (EF) nr. 1726/2000. Det er hensigtsmæssigt at nedsætte dette udvalg officielt.
- (9) Ifølge artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1726/2000 skal Kommissionen høre det pågældende udvalg om de finansieringsafgørelser, som den påtænker at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi på over 5 mio. EUR. Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning og en rationalisering af procedurerne er det hensigtsmæssigt at hæve dette loft til 8 mio. EUR.
- (10) Forordning (EF) nr. 1726/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —
- 2) Indledningen til artikel 2, stk. 2, affattes således:
- »2. Udviklingssamarbejdet i henhold til denne forordning rettes fortrinsvis mod de samarbejdsområder, der er omhandlet i artikel 8 i Cotonou-aftalens protokol nr. 3 om Sydafrika, og navnlig mod:«
- 3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 2 ændres således:
- i) Indledningen affattes således:
- »2. EF-finansieringen kan dække:«
- ii) Litra a) affattes således:
- »a) udgifter på statsbudgettet til støtte af reformer og politik i prioriterede sektorer, som indkredses gennem en politisk dialog, idet der anvendes de mest hensigtsmæssige instrumenter, herunder budgetstøtte og andre specifikke former for budgettilskud.«
- iii) Andet afsnit affattes således:
- »En del af finansieringen kan kanaliseres mod bestemte endelige modtagere (f.eks. nye igangsættelse) i form af risikovillig kapital eller andre former for finansiell deltagelse. Den Europæiske Investeringsbank kan, hvis det er relevant, inddrages i forvaltningen af disse midler. De midler, der stilles til rådighed efter denne forordning, må ikke bruges på en måde, der medfører illoyal konkurrence.«

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1726/2000 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:
- »1. Programmerne skal især fokusere på bekæmpelse af fattigdom, tage hensyn til behovene i de tidligere ugunstigt stillede lokalsamfund, omfatte den miljømæssige dimension af udvikling og integrere ligestillingsaspektet, navnlig ved at styrke kvinders deltagelse i alle faser af den politiske beslutningstagning samt planlægningen og gennemførelsen. Der skal i alle disse programmer lægges særlig vægt på at styrke institutionernes kapacitet.«
- b) Der indsættes følgende stykke:
- »4a Finansieringen af individuelle projekter og programmer om regionalt samarbejde og regional integration tilvejebringes via EPRD og/eller regionale midler fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF).

Kommissionen bestræber sig på at sikre en afbalanceret finansiering fra de to kilder til det flerårige vejledende program ved at afsætte en vejledende procentdel af EPRD til regionalt samarbejde og regional integration svarende til den andel af EUF-midler, der er bestemt til regionalt samarbejde og regional integration i finansprotokollen til Cotonou-aftalen.«

⁽¹⁾ EFT L 311 af 4.12.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 28 af 30.1.2002, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 28 af 30.1.2002, s. 112.

- 4) Artikel 5 udgår
- 5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Programmering

1. Der foretages en flerårig vejledende programmering i nær kontakt med den sydafrikanske regering under hensyntagen til resultaterne af den koordination, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6 og 7. Den vejledende programmeringsproces skal i fuldt omfang overholde princippet om, at programmeringen skal tage hensyn til støttemodtagernes behov.

2. Til forberedelse af hver programmeringsrunde udarbejder Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, også på stedet, et strategidokument i dialog med den sydafrikanske regering. I dette strategidokument skal der tages hensyn til resultaterne af de seneste generelle evalueringer af foranstaltninger, der er finansieret i henhold til forordning (EF) nr. 2259/96 og nærværende forordning, samt andre regelmæssige evalueringer. Det forbindes med en problemorienteret analyse og omfatter tværgående spørgsmål som f.eks. mindskelse af fattigdommen, ligestilling mellem kønnene, miljø og bæredygtighed. Et udkast til det flerårige vejledende program vedlægges strategidokumentet. Der udvælges et begrænset antal samarbejdssektorer på grundlag af de områder, der er fastlagt i artikel 2. For disse sektorer fastlægges der nærmere bestemmelser og ledsageforanstaltninger. Der udvikles så vidt muligt resultatindikatorer for at lette gennemførelsen af målene og evalueringen af virkningen. Strategidokumentet og udkastet til flerårigt vejledende program gennemgås af det udvalg, der er kompetent med hensyn til udviklingssamarbejde i det pågældende geografiske område, jf. artikel 8, stk. 1, i det følgende benævnt »udvalget«. Udvalget afgiver udtalelse efter proceduren i artikel 8, stk. 2.

3. Det flerårige vejledende program forhandles og underskrives af Kommissionen og den sydafrikanske regering. Det endelige resultat af forhandlingerne tilsendes udvalget til orientering. Hvis flere end et udvalgsmedlem anmoder herom, drøftes dokumentet i udvalget.

4. Udvalget gennemgår en gang om året strategidokumentets og det flerårige vejledende programs virkemåde, resultater og fortsatte relevans. Hvis evalueringerne eller anden relevant udvikling kræver det, kan udvalget opfordre Kommissionen til at forhandle ændringer i det flerårige vejledende program med den sydafrikanske regering.

5. På grundlag af et oplæg fra Kommissionen drøfter udvalget en gang om året de almindelige retningslinjer for foranstaltningerne i det kommende år.»

6) Artikel 7, stk. 2, udgår.

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sydafrika, i det følgende benævnt »udvalget«.

b) I stk. 5 og 6 ændres beløbet »5 mio. EUR« til »8 mio. EUR«.

8) I artikel 10, stk. 1, ændres beløbet »885,5 mio. EUR« til »900,5 mio. EUR«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. oktober 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
A. NICOLAI
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1935/2004

af 27. oktober 2004

om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets direktiv 89/109/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materialer og genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler ⁽³⁾, blev der fastlagt generelle principper for eliminering af forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning vedrørende de pågældende materialer og genstande, og det blev fastsat, at der skulle vedtages gennemførelsesdirektiver for specifikke grupper af materialer og genstande (særdirektiver). Denne fremgangsmåde har fungeret godt og bør videreføres.

(2) De særdirektiver, der er vedtaget i medfør af direktiv 89/109/EØF, indeholder generelt bestemmelser, der giver medlemsstaterne et meget lille råderum ved gennemførelsen, og samtidig er de ofte blevet ændret, fordi de hurtigt har skullet tilpasses til den teknologiske udvikling. Sådanne foranstaltninger bør derfor kunne udformes som forordninger eller afgørelser. Samtidig vil det være hensigtsmæssigt at medtage en række yderligere områder. Direktiv 89/109/EØF bør derfor erstattes.

(3) Grundprincippet i denne forordning er, at materialer og genstande, der er bestemt til direkte eller indirekte kontakt med fødevarer, skal være så inaktive, at der ikke afgives stoffer til fødevarerne i mængder, der kan frembyde en fare for menneskers sundhed eller forårsage en uacceptabel ændring af fødevarernes sammensætning eller en forringelse af deres organoleptiske egenskaber.

(4) Nye typer materialer og genstande, der er udformet med henblik på aktivt at opretholde eller forbedre fødevarers tilstand, (»aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer«) er — i modsætning til traditionelle materialer og genstande, der er bestemt til kontakt med fødevarer — ikke udformet til at være inaktive. Andre typer nye materialer og genstande er udformet med henblik på at overvåge fødevarers tilstand (»intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer«). Begge disse typer materialer og genstande må komme i kontakt med fødevarer. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør aktive og intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer derfor være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og der bør opstilles en række hovedkrav vedrørende deres anvendelse. Yderligere krav bør fastsættes i særforanstaltninger, herunder positivlister over godkendte stoffer og/eller materialer og genstande, der bør vedtages snarest muligt.

(5) Aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer er udformet med henblik på bevidst at inkorporere aktive bestanddele, der er bestemt til at blive afgivet til fødevareren eller til at absorbere stoffer fra fødevareren. Der bør sondres mellem disse og materialer og genstande, der traditionelt anvendes, for at de skal afgive deres naturlige bestanddele til bestemte typer fødevarer under fremstillingsprocessen, f.eks. træfade.

(6) Aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer må kun ændre fødevarernes sammensætning eller organoleptiske egenskaber, for så vidt ændringerne er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne for fødevarer som f.eks. bestemmelserne i direktiv 89/107/EØF ⁽⁴⁾ om tilsætningsstoffer til levnedsmidler. Navnlig stoffer som tilsætningsstoffer til fødevarer, der bevidst er inkorporeret i visse aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer med henblik på at blive afgivet til den emballerede fødevarer eller miljøet omkring fødevareren, bør være tilladt i henhold til de relevante fællesskabsbestemmelser for fødevarer og bør også være underlagt andre bestemmelser, der fastsættes i en særforanstaltning.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 31.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.10.2004.

⁽³⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 38. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

- Endvidere bør passende mærkning eller oplysninger støtte brugerne i sikker og korrekt anvendelse af aktive materialer og genstande i overensstemmelse med fødevarerlovgivningen, herunder bestemmelserne om mærkning af fødevarer.
- (7) Aktive og intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer bør ikke ændre fødevarernes sammensætning eller organoleptiske egenskaber eller give oplysninger om fødevarernes tilstand, der kan vildlede forbrugerne. F.eks. bør aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer ikke afgive eller absorbere stoffer som aldehyder eller aminer for at skjule et begyndende fordærv af fødevarerne. Sådanne ændringer, der kan dække over tegn på fordærv, kan vildlede forbrugerne, og de bør derfor ikke være tilladt. Tilsvarende kan aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer, der frembringer farveændringer i fødevarerne og derved giver forkerte oplysninger om fødevarernes tilstand, vildlede forbrugeren, og de bør derfor heller ikke være tilladt.
- (8) Alle markedsførte materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer bør være i overensstemmelse med denne forordning. Dog bør materialer og genstande, der overdrages som antikviteter, være undtaget, eftersom de forekommer i begrænsede mængder, og deres kontakt med fødevarer derfor er begrænset.
- (9) Overtræks- og dæklagsmaterialer, der udgør en del af fødevaren og muligvis indtages sammen med denne, bør ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Derimod bør forordningen finde anvendelse på sådanne overtræks- og dæklagsmaterialer til skorpen på ost, til charcuterivarer eller til frugt, som ikke udgør en del af fødevaren og ikke er bestemt til at blive indtaget sammen med denne.
- (10) Det er nødvendigt at fastsætte forskellige typer restriktioner og betingelser for anvendelsen af de materialer og genstande, der er omfattet af denne forordning, og de stoffer, der anvendes ved fremstillingen heraf. Sådanne restriktioner og betingelser bør fastsættes i særforanstaltninger under hensyntagen til de teknologiske karakteristika, der er specifikke for de enkelte grupper af materialer og genstande.
- (11) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed ⁽¹⁾ bør der indhentes udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (»autoriteten«), inden der ved særforanstaltninger vedtages bestemmelser, som kan være af betydning for folkesundheden.
- (12) Hvis en særforanstaltning skal indeholde en liste over stoffer, som er godkendt i Fællesskabet til anvendelse ved fremstilling af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, bør de pågældende stoffer underkastes en sikkerhedsvurdering, inden de godkendes. Sikkerhedsvurderingen og godkendelsen af disse stoffer bør ikke berøre de relevante krav i fællesskabslovgivningen vedrørende registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier.
- (13) Forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende sikkerhedsvurdering og godkendelse af stoffer, der anvendes ved fremstillingen af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, kan hindre den frie bevægelighed for de pågældende materialer og genstande, hvorved der skabes ulige og illoyale konkurrencevilkår. Der bør derfor fastsættes en godkendelsesprocedure på fællesskabsplan. For at sikre en harmoniseret sikkerhedsvurdering af sådanne stoffer, bør autoriteten gennemføre sådanne vurderinger.
- (14) Efter sikkerhedsvurderingen af et stof bør der træffes en risikohåndteringsbeslutning om, hvorvidt stoffet bør optages på en fællesskabsliste over godkendte stoffer.
- (15) Det er hensigtsmæssigt at give adgang til administrativ prøvelse af en specifik handling eller passivitet fra autoritetens side i henhold til denne forordning. Denne prøvelse bør ikke berøre autoritetens rolle som et uafhængigt videnskabeligt referencepunkt ved risikovurderinger.
- (16) Mærkning hjælper brugerne til at anvende materialer og genstande korrekt. De metoder, der anvendes ved en sådan mærkning, kan variere afhængigt af brugeren.
- (17) Ved Kommissionens direktiv 80/590/EØF ⁽²⁾ blev der indført et symbol, der kan ledsage materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer. Af forenklingssyns bør dette symbol indarbejdes i denne forordning.
- (18) I alle led bør det sikres, at materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer kan spores for at lette kontrol, tilbagekaldelse af mangelfulde produkter, forbrugeroplysning og placering af ansvar. Virksomhedsledere bør mindst være i stand til at identificere de virksomheder, fra hvilke og til hvilke der er leveret materialer og genstande.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1642/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 4).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 80/590/EØF af 9. juni 1980 om fastlæggelse af et symbol, der kan ledsage materialer og genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EFT L 151 af 19.6.1980, s. 21). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (19) Når det kontrolleres, om materialer og genstande er i overensstemmelse med denne forordning, bør der tages hensyn til udviklingslandenes, navnlig de mindst udviklede landes, særlige behov. Kommissionen er ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾, blevet forpligtet til at støtte udviklingslandene for så vidt angår fødevaresikkerhed, herunder sikkerheden af materialer og genstande i kontakt med fødevarer. Der er derfor i nævnte forordning fastsat særlige bestemmelser, der også bør finde anvendelse på materialer og genstande i kontakt med fødevarer.
- (20) Det er nødvendigt at fastsætte procedurer for vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger i situationer, hvor et materiale eller en genstand må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers sundhed.
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾ finder anvendelse på dokumenter, som autoriteten er i besiddelse af.
- (22) Det er hensigtsmæssigt at beskytte den investering, som produktudviklere foretager ved indsamlingen af oplysninger og data i forbindelse med en ansøgning, der indgives i henhold til denne forordning. For at undgå unødvendig gentagelse af undersøgelser og navnlig dyreforsøg bør fælles anvendelse af data imidlertid være tilladt, forudsat at der foreligger en aftale mellem de berørte parter.
- (23) Der bør udpeges EF-referencelaboratorier og nationale referencelaboratorier for at bidrage til analyseresultater præget af høj kvalitet og ensartethed. Dette mål nås inden for rammerne af forordning (EF) nr. 882/2004.
- (24) Der bør af miljøhensyn tilskyndes til anvendelse af genanvendte materialer og genstande i Fællesskabet, forudsat at der fastsættes strenge krav for at sikre fødevaresikkerheden og forbrugerbeskyttelsen. Sådanne krav bør fastsættes under hensyn til bl.a. de teknologiske karakteristika for de forskellige grupper af materialer og genstande, der er anført i bilag I. Harmonisering af bestemmelserne om genanvendte plastmaterialer og -genstande bør prioriteres, da anvendelsen heraf er stigende, og nationale love og bestemmelser enten ikke findes eller er indbyrdes afvigende. Et udkast til en særforanstaltning om genanvendte plastmaterialer og -genstande bør derfor snarest muligt gøres tilgængeligt for offentligheden med henblik på afklaring af retstilstanden i Fællesskabet.
- (25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning og ændring af bilag I og II bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (26) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og sørge for, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (27) Det er nødvendigt, at virksomhedslederne har tilstrækkelig tid til at tilpasse sig visse af kravene i denne forordning.
- (28) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne som følge af forskellene mellem medlemsstaternes love og bestemmelser og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (29) Direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning har til formål at sikre, at det indre marked fungerer effektivt for så vidt angår markedsføring i Fællesskabet af materialer og genstande bestemt til direkte eller indirekte kontakt med fødevarer, idet den samtidig giver grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og forbrugernes interesser.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Denne forordning gælder for materialer og genstande, herunder aktive og intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer, (i det følgende benævnt »materialer og genstande«), som i færdig tilstand:

- a) er bestemt til at komme i kontakt med fødevarer
- b) allerede er i kontakt med fødevarer i overensstemmelse med deres formål,
- eller
- c) med rimelighed kan antages at komme i kontakt med fødevarer eller at afgive deres bestanddele til fødevarer under normale eller forudsigelige anvendelsesforhold.

3. Denne forordning gælder ikke for:

- a) materialer og genstande, der overdrages som antikviteter
- b) overtræks- og dæklagsmaterialer som f.eks. overtræksmaterialer til skorpen på ost, til charcuterivarer eller til frugt, der udgør en del af fødevaren og vil kunne indtages sammen med denne,
- og
- c) faste installationer i offentlige eller private vandforsyningssystemer.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder de relevante definitioner i forordning (EF) nr. 178/2002, bortset fra definitionerne af »sporbarhed« og »markedsføring«, der defineres således:

- a) »sporbarhed«: muligheden for at spore og følge et materiale eller en genstand gennem alle fremstillings-, tilvirknings- og distributionsled
- b) »markedsføring«: besiddelse af materialer og genstande med henblik på salg, herunder udbydelse til salg eller anden overdragelse, som finder sted mod eller uden vederlag, samt selve salget, distributionen og andre former for overdragelse.

2. Endvidere forstås ved:

- a) »aktive materialer og genstande i kontakt med fødevarer« (i det følgende benævnt »aktive materialer og genstande«): materialer og genstande, der har til formål at forlænge den emballerede fødevares holdbarhed eller at opretholde eller forbedre dens tilstand. De er udformet med henblik på bevidst at inkorporere bestanddele, som afgiver stoffer til den emballerede fødevare eller miljøet omkring fødevaren eller absorberer stoffer herfra

- b) »intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer« (i det følgende benævnt »intelligente materialer og genstande«): materialer og genstande, der overvåger den emballerede fødevares tilstand eller miljøet omkring fødevaren

- c) »virksomhed«: ethvert offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der vedrører et hvilket som helst led i fremstillingen, tilvirkningen eller distributionen af materialer og genstande

- d) »virksomhedsleder«: den eller de fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for, at denne forordnings bestemmelser overholdes i den virksomhed, som er under vedkommendes ledelse.

Artikel 3

Generelle krav

1. Materialer og genstande, herunder aktive og intelligente materialer og genstande, fremstilles i overensstemmelse med god fremstillingspraksis, således at de under normale eller forudsigelige anvendelsesforhold ikke afgiver bestanddele til fødevarer i mængder, der kan:

- a) frembyde en fare for menneskers sundhed
- b) forårsage en uacceptabel ændring af fødevarernes sammensætning
- eller
- c) forårsage en forringelse af fødevarernes organoleptiske egenskaber.

2. Reklamer for samt mærkning og præsentation af materialer og genstande må ikke vildlede forbrugerne.

Artikel 4

Særlige krav til aktive og intelligente materialer og genstande

1. Ved anvendelsen af artikel 3, stk. 1, litra b) og c), må aktive materialer og genstande kun forårsage ændringer af en fødevares sammensætning eller organoleptiske egenskaber, såfremt ændringerne er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne for fødevarer som f.eks. bestemmelserne i direktiv 89/107/EØF om tilsætningsstoffer til levnedsmidler og dermed forbundne gennemførelsesforanstaltninger eller, hvis der ingen fællesskabsbestemmelser findes, med de nationale fødevarebestemmelser.

2. Indtil der er vedtaget supplerende bestemmelser i en særforanstaltning om aktive og intelligente materialer og genstande, skal stoffer, der bevidst inkorporeres i aktive materialer og genstande for at blive afgivet til fødevaren eller miljøet omkring fødevaren, godkendes og anvendes i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser for fødevarer, og de skal opfylde bestemmelserne i denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

De pågældende stoffer betragtes som ingredienser efter artikel 6, stk. 4, litra a), i direktiv 2000/13/EF⁽¹⁾.

3. Aktive materialer og genstande må ikke forårsage ændringer af en fødevares sammensætning eller organoleptiske egenskaber, der kan vildlede forbrugerne, f.eks. ved at skjule fordærv af fødevaren.

4. Intelligente materialer og genstande må ikke give oplysninger om en fødevares tilstand, der kan vildlede forbrugerne.

5. Aktive og intelligente materialer og genstande, der allerede er i kontakt med fødevarer, mærkes på passende måde, så forbrugeren kan identificere ikke-spiselige dele.

6. Aktive og intelligente materialer og genstande mærkes på passende måde, så det fremgår, at materialerne eller genstandene er aktive og/eller intelligente.

Artikel 5

Særforanstaltninger for grupper af materialer og genstande

1. For de grupper af materialer og genstande, der er anført i bilag I, og, når det er relevant, kombinationer af disse materialer og genstande eller genanvendte materialer og genstande, anvendt ved fremstillingen af disse materialer og genstande, kan særforanstaltninger vedtages eller ændres efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Sådanne særforanstaltninger kan omfatte:

a) en liste over stoffer, der er godkendt til anvendelse ved fremstilling af materialer og genstande

b) en eller flere lister over godkendte stoffer, der er inkorporeret i aktive eller intelligente materialer og genstande i kontakt med fødevarer, eller en eller flere lister over aktive eller intelligente materialer og genstande og om nødvendigt særlige betingelser for anvendelsen af disse stoffer og/eller de materialer og genstande, hvori de er inkorporeret

c) renhedskriterier for de i litra a) omhandlede stoffer

d) særlige betingelser for anvendelse af de i litra a) omhandlede stoffer og/eller de materialer og genstande, hvori disse stoffer er anvendt

e) specifikke grænser for migration af visse bestanddele eller grupper af bestanddele over i eller over på fødevarer, idet der tages behørigt hensyn til andre mulige kilder til eksponering for disse bestanddele

f) en generel grænse for migration af bestanddele over i eller over på fødevarer

g) forskrifter til beskyttelse af menneskers sundhed mod farer forbundet med mundens kontakt med materialer og genstande

h) andre forskrifter, der skal sikre overholdelse af artikel 3 og 4

i) grundregler for kontrol af overholdelsen af litra a)-h)

j) regler for prøveudtagning og analysemetoder med henblik på kontrol af overholdelsen af litra a)-h)

k) specifikke bestemmelser, der skal sikre materialers og genstandes sporbarhed, herunder bestemmelser om, hvor længe dokumentation skal opbevares, eller bestemmelser, der om nødvendigt giver mulighed for at fravige kravene i artikel 17

l) supplerende bestemmelser om mærkning af aktive og intelligente materialer og genstande

m) bestemmelser, der pålægger Kommissionen at oprette og føre et offentligt tilgængeligt fællesskabsregister (i det følgende benævnt »registeret«) over godkendte stoffer, processer, materialer og genstande

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29). Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

n) specifikke procedureregler, der i nødvendigt omfang tilpaser den i artikel 8-12 fastlagte procedure eller gør den egnet til godkendelse af visse typer materialer og genstande og/eller processer, der anvendes ved fremstillingen heraf, herunder, hvor det er nødvendigt, en procedure for individuel godkendelse af et stof, en proces, et materiale eller en genstand ved en beslutning rettet til en ansøger.

2. Eksisterende særdirektiver om materialer og genstande ændres efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 6

Nationale særforanstaltninger

Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne, såfremt der ikke er vedtaget særforanstaltninger jf. artikel 5, kan opretholde eller vedtage nationale bestemmelser, forudsat at disse er i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 7

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets rolle

Forskrifter, der kan være af betydning for folkesundheden, vedtages efter høring af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«).

Artikel 8

Generelle krav for godkendelse af stoffer

1. Når der vedtages en liste over stoffer som omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), indgiver enhver, der ønsker at få godkendt et stof, som endnu ikke er opført på denne liste, en ansøgning i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.

2. Ingen stoffer godkendes, før det på behørig vis og fyldestgørende er dokumenteret, at materialet eller genstanden i færdig tilstand opfylder kravene i artikel 3 og, for så vidt de finder anvendelse, kravene i artikel 4, når materialet eller genstanden anvendes på de betingelser, der fastsættes i særforanstaltningerne.

Artikel 9

Ansøgning om godkendelse af et nyt stof

1. Ved ansøgning om den i artikel 8, stk. 1, omhandlede godkendelse finder følgende procedure anvendelse:

a) En ansøgning indgives til den kompetente myndighed i en medlemsstat vedlagt følgende:

i) ansøgerens navn og adresse

ii) et teknisk dossier med de oplysninger, der er angivet i de retningslinjer for sikkerhedsvurdering af et stof, som vil blive offentliggjort af autoriteten

iii) et resumé af det tekniske dossier.

b) Den i litra a) omhandlede kompetente myndighed:

i) bekræfter, at den har modtaget ansøgningen, ved senest fjorten dage efter modtagelsen at sende en skriftlig bekræftelse til ansøgeren. I bekræftelsen anføres datoen for ansøgningens modtagelse

ii) underretter straks autoriteten

iii) stiller ansøgningen og eventuelle supplerende oplysninger, som ansøgeren har afgivet, til rådighed for autoriteten.

c) Autoriteten underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ansøgningen og stiller ansøgningen og eventuelle supplerende oplysninger, som ansøgeren har afgivet, til rådighed for dem.

2. Autoriteten offentliggør detaljerede retningslinjer for, hvordan en ansøgning udfærdiges og indgives ⁽¹⁾.

Artikel 10

Autoritetens udtalelser

1. Autoriteten afgiver inden seks måneder efter modtagelsen af en gyldig ansøgning udtalelse om, hvorvidt stoffet under de påtænkte betingelser for anvendelse af det materiale eller den genstand, det anvendes i, opfylder sikkerhedskravene i artikel 3 og, for så vidt de finder anvendelse, artikel 4.

Autoriteten kan forlænge denne periode med maksimalt yderligere seks måneder. I så fald underretter den ansøgeren, Kommissionen og medlemsstaterne om årsagen til forlængelsen.

⁽¹⁾ Indtil sådanne retningslinjer er offentliggjort, kan ansøgeren finde vejledning i »Guidelines of the Scientific Committee on Food for the presentation of an application for safety assessment of a substance to be used in food contact materials prior to its authorisation« – http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf

2. Autoriteten kan, hvis det er relevant, anmode ansøgeren om at afgive supplerende oplysninger til ansøgningen inden for en frist, der fastsættes af autoriteten. Såfremt autoriteten anmoder om supplerende oplysninger, suspenderes den i stk. 1 fastsatte frist, indtil de pågældende oplysninger er afgivet. Fristen suspenderes ligeledes i det tidsrum, som ansøgeren får til at udarbejde mundtlige eller skriftlige redegørelser.

3. Autoriteten skal i forbindelse med udarbejdelsen af sin udtalelse:

- a) kontrollere, om de oplysninger og dokumenter, som ansøgeren har indgivet, er i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra a), i hvilket fald ansøgningen anses for gyldig, og undersøge, om stoffet opfylder sikkerhedskravene i artikel 3 og, for så vidt de finder anvendelse, artikel 4
- b) underrette ansøgeren, Kommissionen og medlemsstaterne, hvis en ansøgning ikke er gyldig.

4. Anbefaler udtalelsen, at det vurderede stof godkendes, skal udtalelsen endvidere indeholde:

- a) en angivelse af stoffets betegnelse og dets specifikationer
- b) hvis det er relevant, henstillinger vedrørende betingelser for eller begrænsninger i anvendelsen af det vurderede stof og/eller det materiale eller den genstand, det anvendes i,

og

- c) en vurdering af, om den foreslåede analysemetode er egnet i forhold til det påtænkte kontrolformål.

5. Autoriteten sender udtalelsen til Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren.

6. Autoriteten offentliggør udtalelsen efter at have udeladt oplysninger, der i overensstemmelse med artikel 20 er angivet som fortrolige.

Artikel 11

Fællesskabsgodkendelse

1. Fællesskabsgodkendelsen af et eller flere stoffer sker ved vedtagelse af en særforanstaltning. Kommissionen udarbejder i givet fald et udkast til en særforanstaltning, jf. artikel 5, om godkendelse af det eller de stoffer, autoriteten har vurderet, og heri angives eller ændres betingelserne for anvendelsen af dem.

2. Udkastet til særforanstaltning tager hensyn til autoritetens udtalelse, til relevante fællesskabsbestemmelser og til andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag. Såfremt udkastet til særforanstaltning ikke er i overensstemmelse med autoritetens udtalelse, udarbejder Kommissionen straks en redegørelse, hvori afvigelsen begrundes. Agter Kommissionen ikke at udarbejde et udkast til særforanstaltning efter en positiv udtalelse fra autoriteten, underretter den straks ansøgeren og begrundet sin beslutning.

3. Fællesskabsgodkendelse i form af en særforanstaltning som omhandlet i stk. 1 vedtages efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Når et stof er blevet godkendt efter denne forordning, skal en virksomhedsleder, der anvender det godkendte stof eller materialer eller genstande, der indeholder det godkendte stof, overholde alle de betingelser og begrænsninger, der er knyttet til godkendelsen.

5. Ansøgeren eller en virksomhedsleder, der anvender det godkendte stof eller materialer eller genstande, der indeholder det godkendte stof, underretter omgående Kommissionen om eventuelle nye videnskabelige eller tekniske oplysninger, der kan have indflydelse på sikkerhedsvurderingen af det godkendte stof for så vidt angår menneskers sundhed. Autoriteten reviderer derefter om fornødent vurderingen.

6. En godkendelse berører ikke en virksomhedsleders almindelige privatretlige og strafferetlige ansvar i forbindelse med det godkendte stof, det materiale eller den genstand, der indeholder det godkendte stof, og den fødevarer, der er i kontakt med materialet eller genstanden.

Artikel 12

Ændring, suspension og tilbagekaldelse af en godkendelse

1. Ansøgeren eller enhver virksomhedsleder, der anvender det godkendte stof eller materialer eller genstande, der indeholder det godkendte stof, kan efter proceduren i artikel 9, stk. 1, ansøge om en ændring af den eksisterende godkendelse.

2. Ansøgningen vedlægges følgende:

- a) en henvisning til den oprindelige ansøgning
- b) et teknisk dossier med de nye oplysninger i overensstemmelse med de i artikel 9, stk. 2, omhandlede retningslinjer
- c) et nyt komplet resumé af det tekniske dossier i standardiseret form.

3. På eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat eller Kommissionen vurderer autoriteten efter proceduren i artikel 10, for så vidt denne finder anvendelse, om udtalelsen eller godkendelsen fortsat er i overensstemmelse med denne forordning. Autoriteten kan om nødvendigt høre ansøgeren.

4. Kommissionen gennemgår straks autoritetens udtalelse og udarbejder et udkast til særforanstaltning.

5. Eventuelle nødvendige ændringer af anvendelsesbetingelserne og af eventuelle begrænsninger, der er knyttet til godkendelsen, anføres i et udkast til særforanstaltning om ændring af en godkendelse.

6. Den endelige særforanstaltning om ændring, suspension eller tilbagekaldelse af en godkendelse vedtages efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 13

Medlemsstaternes kompetente myndigheder

Hver medlemsstat giver Kommissionen og autoriteten meddelelse om navn og adresse samt kontaktsted for den eller de nationale kompetente myndigheder, der er udpeget som ansvarlige på medlemsstatens område for at modtage den i artikel 9-12 omhandlede ansøgning om godkendelse. Kommissionen offentliggør navn og adresse på de nationale kompetente myndigheder samt de kontaktsteder, som den har fået meddelelse om efter denne artikel.

Artikel 14

Administrativ prøvelse

Når autoriteten handler i medfør af sine beføjelser i henhold til denne forordning, eller når den undlader at udøve disse beføjelser, kan Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat eller en person, der er umiddelbart og individuelt berørt, efterprøve lovligheden af en sådan handling eller passivitet.

Med henblik herpå forelægges sagen for Kommissionen inden to måneder regnet fra den dag, hvor den berørte part fik kendskab til den pågældende handling eller passivitet.

Kommissionen træffer afgørelse inden to måneder og kan i givet fald kræve, at autoriteten tilbagekalder sin handling eller afhjælper sin passivitet.

Artikel 15

Mærkning

1. Medmindre andet er fastsat i særforanstaltningerne, jf. artikel 5, skal materialer og genstande, der ved markedsføringen endnu ikke er i kontakt med fødevarer, ledsages af:

- a) angivelsen »til kontakt med fødevarer« eller en særlig angivelse af anvendelsesformål såsom kaffemaskine, vinflaske, suppeske eller det symbol, der er gengivet i bilag II
 - b) om nødvendigt særlige anvisninger, der skal overholdes, for at de pågældende materialer og genstande kan anvendes sikkert og korrekt
 - c) navn eller firmanavn og i begge tilfælde adresse eller vedtægtsmæssigt hjemsted for fabrikanten, forarbejdningsvirksomheden eller den markedsføringsansvarlige forhandler etableret i Fællesskabet
 - d) passende mærkning eller identifikation, så de pågældende materialer og genstande kan spores, jf. artikel 17,
- og
- e) for så vidt angår aktive materialer og genstande, oplysninger vedrørende tilladt anvendelse og andre relevante oplysninger som f.eks. betegnelsen på og mængden af de stoffer, der afgives af den aktive komponent, så de fødevarevirksomhedsledere, der anvender de pågældende materialer og genstande, kan overholde andre relevante fællesskabsbestemmelser eller, hvis sådanne ikke findes, nationale fødevarebestemmelser, herunder bestemmelser om mærkning af fødevarer.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er dog ikke obligatoriske for genstande, der på grund af deres karakteristika klart er bestemt til at komme i kontakt med fødevarer.

3. De i stk. 1 krævede oplysninger skal være iøjnefaldende og let læselige og må ikke kunne slettes.

4. Detailhandel med materialer og genstande er forbudt, hvis de i stk. 1, litra a), b) og e), omhandlede oplysninger ikke er affattet på et sprog, der er let forståeligt for køberen.

5. Den medlemsstat, hvori et materiale eller en genstand markedsføres, kan, under overholdelse af traktatens bestemmelser, på sit område kræve, at mærkningsoplysningerne er anført på et eller flere af de officielle fællesskabssprog efter medlemsstatens eget valg.

6. Stk. 4 og 5 er ikke til hinder for, at mærkningsoplysningerne anføres på flere sprog.

7. I detaileddet skal de i stk. 1 krævede oplysninger fremgå af:

- a) materialerne og genstandene eller deres emballage
- b) etiketter, der er anbragt på materialerne og genstandene eller på deres emballage,

eller

- c) et skilt, der er anbragt i umiddelbar nærhed af materialerne og genstandene, og som er klart synligt for køberen; for så vidt angår de i stk. 1, litra c), omhandlede oplysninger kan denne mulighed dog kun benyttes, hvis oplysningerne eller en etiket forsynet med oplysningerne hverken i fremstillingsleddet eller i markedsføringsleddet kan anbringes på de pågældende materialer og genstande.

8. I andre markedsføringsled end detaileddet skal de i stk. 1 krævede oplysninger fremgå af:

- a) ledsagedokumenterne
- b) etiketterne eller emballagen

eller

- c) selve materialerne og genstandene.

9. De i stk. 1, litra a), b) og e), omhandlede oplysninger er forbeholdt materialer og genstande, der er i overensstemmelse med:

- a) kravene i artikel 3 og, for så vidt de finder anvendelse, artikel 4

og

- b) særforanstaltningerne, jf. artikel 5, eller, hvis sådanne ikke findes, de nationale bestemmelser, der gælder for de pågældende materialer og genstande.

Artikel 16

Overensstemmelseserklæring

1. Særforanstaltningerne, jf. artikel 5, skal indeholde et krav om, at materialer og genstande, der er omfattet af de pågældende foranstaltninger, ledsages af en skriftlig erklæring, der angiver, at de er i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for dem.

Der skal foreligge relevant dokumentation med påvisning af en sådan overensstemmelse. Denne dokumentation stilles på anmodning til rådighed for de kompetente myndigheder.

2. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne, såfremt der ikke er vedtaget særforanstaltninger, kan opretholde eller vedtage nationale bestemmelser om overensstemmelseserklæringer for materialer og genstande.

Artikel 17

Sporbarhed

1. Materialernes og genstandenes sporbarhed skal sikres i alle led for at lette kontrol, tilbagekaldelse af mangelfulde produkter, forbrugeroplysning og placering af ansvar.

2. Under behørig hensyntagen til den teknologiske gennemførlighed indfører virksomhedslederne systemer og procedurer, der gør det muligt at identificere, fra hvilke og til hvilke virksomheder der er leveret materialer eller genstande og, hvor det er relevant, stoffer eller produkter, der er omfattet af denne forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, og som er anvendt til fremstilling af sådanne materialer og genstande. Disse oplysninger stilles på anmodning til rådighed for de kompetente myndigheder.

3. Materialer og genstande, der markedsføres i Fællesskabet, skal kunne identificeres ved hjælp af et hensigtsmæssigt system, der gør det muligt at spore dem via mærkning eller relevant dokumentation eller information.

Artikel 18

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en ny vurdering af foreliggende oplysninger har præcise grunde til at konkludere, at anvendelsen af et materiale eller en genstand udgør en fare for menneskers sundhed, selv om materialet eller genstanden er i overensstemmelse med de relevante særforanstaltninger, kan den midlertidigt suspendere eller begrænse anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område.

Den underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet suspensionen eller begrænsningen.

2. Kommissionen undersøger snarest muligt, i den i artikel 23, stk. 1, omhandlede komité, eventuelt efter at have indhentet udtalelse fra autoriteten, de grunde, som den i stk. 1 omhandlede medlemsstat har anført, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at ændre de relevante særforanstaltninger for at afhjælpe de i stk. 1 omhandlede problemer og for at sikre beskyttelsen af menneskers sundhed, vedtages sådanne ændringer efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat kan lade suspensionen eller begrænsningen gælde, indtil de i stk. 3 omhandlede ændringer er blevet vedtaget, eller indtil Kommissionen har afslået at vedtage sådanne ændringer.

Artikel 19

Aktindsigt

1. Ansøgninger om godkendelse, supplerende oplysninger fra ansøgeren og udtalelser fra autoriteten gøres med undtagelse af fortrolige oplysninger tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med artikel 38, 39 og 41 i forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Medlemsstaterne behandler anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der er modtaget i henhold til nærværende forordning, i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Artikel 20

Fortrolighed

1. Ansøgeren kan angive, hvilke af de oplysninger, der afgives i henhold til artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, der skal behandles fortroligt, fordi videregivelse kan skade ansøgerens konkurrencemæssige stilling væsentligt. Der vedlægges i så fald dokumentation, hvis rigtighed kan efterprøves.

2. Følgende oplysninger anses ikke for at være fortrolige:

- a) ansøgerens navn og adresse og stoffets kemiske betegnelse
- b) oplysninger af direkte relevans for vurderingen af stoffets sikkerhed
- c) analysemetode eller -metoder.

3. Kommissionen afgør efter samråd med ansøgeren, hvilke oplysninger der skal behandles fortroligt, og meddeler ansøgeren og autoriteten sin beslutning.

4. Autoriteten udleverer på anmodning alle de oplysninger, den er i besiddelse af, til Kommissionen og medlemsstaterne.

5. Kommissionen, autoriteten og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger, der modtages i henhold til denne forordning, behandles fortroligt, undtagen oplysninger, som skal offentliggøres, hvis omstændighederne kræver det for at beskytte menneskers sundhed.

6. Hvis en ansøger trækker eller har trukket sin ansøgning tilbage, skal autoriteten, Kommissionen og medlemsstaterne respektere fortroligheden af alle afgivne produktions- og forretningsoplysninger, herunder oplysninger om forskning og udvikling samt oplysninger, om hvis fortrolige karakter Kommissionen og ansøgeren er uenige.

Artikel 21

Fælles anvendelse af eksisterende data

Oplysningerne i en ansøgning, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, kan anvendes til fordel for en anden ansøger, forudsat at stoffet efter autoritetens opfattelse er det samme som det, den oprindelige ansøgning vedrørte, herunder renhedsgrad og urenhedernes art, og at den anden ansøger har aftalt med den oprindelige ansøger, at de pågældende oplysninger må anvendes.

Artikel 22

Ændringer af bilag I og II

Ændringer af bilag I og II vedtages efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 23

Komitéprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Tilsyn og kontrolforanstaltninger

1. Medlemsstaterne gennemfører offentlig kontrol for at sikre, at denne forordning efterkommes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen om offentlig fødevare- og foderstofkontrol.

2. For at fremme en samordnet tilgang til anvendelsen af stk. 1 bistår autoriteten om nødvendigt og på anmodning af Kommissionen med at udforme tekniske retningslinjer for prøveudtagning og analyse.

3. EF-referencelaboratoriet for materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og nationale referencelaboratorier, der er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004, bistår medlemsstaterne med anvendelsen af stk. 1 ved at medvirke til, at analyseresultater præges af høj kvalitet og ensartethed.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de relevante bestemmelser senest den 13. maj 2005 og meddeler den straks eventuelle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 26

Ophævelse

Direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF ophæves.

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 27

Overgangsordninger

Materialer og genstande, der er markedsført lovligt inden den 3. december 2004, kan markedsføres, så længe lager haves.

Artikel 28

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17 anvendes fra den 27. oktober 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. oktober 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
A. NICOLAI
Formand

BILAG I

Liste over grupper af materialer og genstande, der kan blive omfattet af særforanstaltninger

- 1) Aktive og intelligente materialer og genstande
 - 2) Lim
 - 3) Keramik
 - 4) Kork
 - 5) Gummi
 - 6) Glas
 - 7) Ionbytterharpikser
 - 8) Metaller og legeringer
 - 9) Papir og pap
 - 10) Plast
 - 11) Tryksværte
 - 12) Celluloseregenerater
 - 13) Siliconer
 - 14) Tekstiler
 - 15) Lak og overfladebehandlinger
 - 16) Voksarter
 - 17) Træ
-

BILAG II

Symbol

—

BILAG III

Sammenligningstabel

Direktiv 89/109/EØF	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
—	Artikel 4
Artikel 3	Artikel 5
—	Artikel 7
—	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 4	—
Artikel 6	Artikel 15
—	Artikel 16
—	—
—	Artikel 17
Artikel 5	Artikel 18
Artikel 7	Artikel 6
—	Artikel 19
—	Artikel 20
—	Artikel 21
—	Artikel 22
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 23
—	Artikel 24
—	—
—	Artikel 25
Artikel 10	Artikel 26
—	Artikel 27
Artikel 11	—
Artikel 12	—
—	—
Artikel 13	Artikel 28
Bilag I	Bilag I
Bilag II	—
Bilag III	Bilag III
Direktiv 80/590/EØF	Denne forordning
Bilag	Bilag II

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/101/EF
af 27. oktober 2004**

om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 2003/87/EF ⁽³⁾ fastlægger en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (»fællesskabsordningen«) med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde, i erkendelsen af at det på lang sigt vil være nødvendigt at mindske de globale emissioner af drivhusgasser med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet. Direktivet sigter mod at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed ⁽⁴⁾.

(2) Ifølge direktiv 2003/87/EF vil anerkendelsen af tilgodehavender fra projektbaserede mekanismer til opfyldelse af forpligtelserne fra år 2005 øge omkostningseffektiviteten ved gennemførelsen af reduktioner af de globale drivhusgasemissioner, og der vil blive fastsat regler for sammenkobling af Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse (»Joint Implementation« — JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (»Clean Development Mechanism« — CDM) på den ene side og fællesskabsordningen på den anden side.

(3) En sådan kobling af Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer til fællesskabsordningen giver, samtidig med at ordningens miljøintegritet bevares, mulighed for, at emissionstilgodehavender fra projektaktiviteter omhandlet i Kyoto-protokollens artikel 6 og 12 kan anvendes til at opfylde medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF. Dette vil følgelig øge mulighederne for at opfylde forpligtelserne inden for rammerne af fællesskabsordningen, med deraf følgende nedbringelse af de samlede omkostninger ved opfyldelsen af Kyoto-protokollen, samtidig med at gennemstrømningen på Fællesskabets marked for kvoter for drivhusgasemissioner øges. Ved at stimulere efterspørgslen efter JI-tilgodehavender vil virksomhederne i Fællesskabet investere i udvikling og overførsel af avanceret miljøvenlig teknologi og knowhow. Også efterspørgslen efter CDM-tilgodehavender vil blive stimuleret, og dette vil hjælpe udviklingslande, der er værter for CDM-projekter, med at nå deres mål om bæredygtig udvikling.

(4) Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer kan anvendes af Fællesskabet og dets medlemsstater og af virksomheder og enkeltpersoner uden for fællesskabsordningen, men herudover bør disse mekanismer kobles til fællesskabsordningen på en måde, der sikrer sammenhæng med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i henhold hertil såvel som med fællesskabsordningens mål og opbygning og bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF.

(5) Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at anvende godkendte emissionsreduktioner (CER) fra 2005 og emissionsreduktionsenheder (ERU) fra 2008 i fællesskabsordningen. Driftslederes anvendelse af CER og ERU fra 2008 kan tillades indtil en procentsats af tildelingen til hvert anlæg,

⁽¹⁾ EUT C 80 af 30.3.2004, s. 61.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.9.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.

som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildekningsplan. Anvendelsen foregår ved udstedelse og øjeblikkelig afståelse af en kvote i bytte for en CER eller ERU. En kvote udstedt i bytte for en CER eller ERU svarer til denne CER eller ERU.

(6) Kommissionens forordning om et standardiseret og sikkert system med registre, der skal vedtages i henhold til artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF og artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen⁽¹⁾, tilvejebringer de relevante processer og procedurer i registersystemet for anvendelse af CER i perioden 2005-2007 og efterfølgende perioder og anvendelse af EUR i perioden 2008-2012 og efterfølgende perioder.

(7) Hver enkelt medlemsstat fastsætter grænsen for anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter, idet der tages højde for de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne, således at det deri nedfældede krav om, at mekanismerne bør være et supplement til hjemlige foranstaltninger, overholdes. Hjemlige foranstaltninger vil således være et væsentligt element i den indsats, der gøres.

(8) I overensstemmelse med UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i henhold hertil afstår medlemsstaterne fra at anvende CER og ERU fra nukleare anlæg til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 1, og beslutning 2002/358/EF.

(9) Beslutning 15/CP.7 og 19/CP.7, vedtaget i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen, betoner, at miljøintegritet skal opnås bl.a. ved fornuftige metoder, regler og retningslinjer for ordningerne og ved fornuftige og stærke principper og regler for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, og at der skal tages hensyn til problemerne i forbindelse med ikke-permanens, additionalitet, lækage, usikkerhed og socioøkonomisk og miljømæssig indvirkning, herunder indvirkning på biodiversiteten og de naturlige økosystemer, i forbindelse med projekter for plantning og genplantning af skov. Kommissionen bør ved sin gennemgang af direktiv 2003/87/EF i 2006 overveje de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP.7 samt bestemmelserne vedrørende

resultatet af evalueringen af potentielle risici ved anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov, og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

(10) For at undgå dobbelttælling bør der ikke udstedes CER og ERU fra projektaktiviteter, der gennemføres i Fællesskabet, og som også medfører en reduktion i eller begrænsning af emissionerne fra anlæg, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF, medmindre et tilsvarende antal kvoter slettes fra registret i den medlemsstat, de pågældende CER eller EUR stammer fra.

(11) I overensstemmelse med de relevante tiltrædelsestraktater bør der tages hensyn til gældende fællesskabsret ved fastsættelsen af referencescenariet for projektaktiviteter, der gennemføres i lande, som tiltræder EU.

(12) En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og bør derfor sikre, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

(13) I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger til gennemførelse heraf bør Kommissionen og medlemsstaterne støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling. Kommissionen bør evaluere og aflægge rapport om sådanne tiltag.

(14) Kriterier og retningslinjer, der er relevante med henblik på at fastslå, om projekter for vandkraftanlæg har negative miljømæssige eller sociale indvirkninger, er blevet fastlagt af World Commission on Dams i dennes rapport fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, af OECD og af Verdensbanken.

⁽¹⁾ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

- (15) Da deltagelse i JI- og CDM-projektaktiviteter er frivillig, bør virksomhedernes miljømæssige og sociale ansvarlighed styrkes i overensstemmelse med § 17 i gennemførelsesplanen for verdenstopmødet for bæredygtig udvikling. I denne sammenhæng bør virksomhederne opfordres til at forbedre de sociale og miljømæssige resultater af de JI- og CDM-aktiviteter, de deltager i.

- (16) Oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, bør gøres offentligt tilgængelige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾.

- (17) Kommissionen kan omtale indvirkningen på elektricitetsmarkedet i sine rapporter om handel med emissionskvoter og anvendelse af tilgodehavender fra projektaktiviteter.

- (18) Efter Kyoto-protokollens ikrafttræden bør Kommissionen undersøge, om det ville være muligt at indgå aftaler med lande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som endnu ikke har ratificeret den, om at åbne mulighed for anerkendelse af kvoter mellem fællesskabsordningen og obligatoriske ordninger for handel med drivhusgasemissioner, der sætter loft over de absolutte emissioner, som er fastsat for disse lande.

- (19) Målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en kobling mellem Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer og fællesskabsordningen, kan ikke opfyldes af medlemsstaterne hver for sig og kan derfor på grund af denne handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (20) Direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2003/87/EF

Direktiv 2003/87/EF ændres således:

- 1) I artikel 3 tilføjes følgende litraer:

»k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7

l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

- 2) Følgende artikler indsættes efter artikel 11:

»Artikel 11a

Anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen

1. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i hver periode som omhandlet i artikel 11, stk. 2, tillade driftsledere at anvende CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen op til en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg, som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildelingsplan for den pågældende periode. Dette finder sted ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER eller ERU, som den pågældende driftsleder disponerer over i medlemsstatens nationale register.

2. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, tillade driftsledere at anvende CER fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen. Dette sker ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER. Medlemsstaterne annullerer CER, der er anvendt af driftsledere i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

3. Alle CER og ERU, der er udstedt og kan anvendes i overensstemmelse med UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, kan anvendes i fællesskabsordningen:

- a) med den undtagelse, at driftsledere — i anerkendelse af, at medlemsstaterne i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, skal afstå fra at anvende CER og ERU fra nukleare anlæg til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 1, og beslutning 2002/358/EF — skal afstå fra at anvende CER og ERU fra sådanne anlæg i fællesskabsordningen i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, og den første femårsperiode omhandlet i artikel 11, stk. 2,

og

- b) med undtagelse af ERU og CER fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen, der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende fællesskabsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

7. Bestemmelser om gennemførelsen af stk. 3 og 4, særlig med hensyn til undgåelse af dobbelttælling, og eventuelle bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af stk. 5, når værtsparten opfylder alle krav for, at JI-projektaktiviteter kan komme i betragtning, vedtages i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2.«

3) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.«

4) I artikel 18 tilføjes følgende stykke:

»Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

5) I artikel 19, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

»Denne forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse.«

6) Artikel 21 ændres således:

a) Andet punktum i stk. 1 affattes således:

»I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, de nationale registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation og overholdelse af dette direktiv.«

7) Følgende artikel indsættes efter artikel 21:

»Artikel 21a

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsökonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDM-projekter.«

8) Artikel 30 ændres således:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) anvendelsen af tilgodehavender fra projektaktiviteter, herunder nødvendigheden af harmonisering af den tilladte brug af ERU og CER i fællesskabsordningen«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litraer:

»l) virkningerne af projektmekanismerne for værtslandene, navnlig for deres udviklingsmålsætninger, herunder hvorvidt der er godkendt JI- og CDM-projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 500 MW med negative miljømæssige eller sociale virkninger, og den fremtidige anvendelse af CER eller ERU fra sådanne projektaktiviteter for vandkraftanlæg i fællesskabsordningen

m) støtten til kapacitetsopbygningstiltag i udviklingslande og lande med overgangsökonomi

n) fremgangsmåderne og procedurerne for medlemsstaternes godkendelse af nationale projektaktiviteter og for udstedelse af kvoter med hensyn til reduktion eller begrænsning af emissioner fra sådanne aktiviteter fra 2008

o) de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP.7 samt bestemmelserne vedrørende resultatet af evalueringen af potentielle risici ved anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Forud for hver periode omhandlet i artikel 11, stk. 2, offentliggør hver medlemsstat i sin nationale tildelingsplan sin tilsigtede anvendelse af ERU og CER og den procentsats for tildeling til hvert anlæg, indtil hvilken driftslederne har tilladelse til at anvende ERU og CER i fællesskabsordningen i den pågældende periode. Den samlede anvendelse af ERU og CER skal være i overensstemmelse med de relevante supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og UNFCCC og beslutninger truffet i henhold hertil.

I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (*) aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen hvert andet år om, i hvilken grad hjemlige foranstaltninger faktisk udgør et væsentligt element i bestræbelserne på nationalt plan, og i hvilken grad anvendelsen af projektmekanismen rent faktisk supplerer de hjemlige foranstaltninger, og forholdet imellem dem, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold hertil. Kommissionen aflægger rapport herom i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte beslutning. På baggrund af denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt lovgivningsmæssige eller andre forslag som supplement til bestemmelser vedtaget af medlemsstaterne for at sikre, at anvendelsen af mekanismerne udgør et supplement til de hjemlige foranstaltninger i Fællesskabet.

(*) EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.»

9) I bilag III tilføjes følgende punkt:

»12. Planen specificerer den maksimale mængde CER og ERU, der må benyttes af driftslederne i fællesskabsordningen, som en procentsats af tildelingen af kvoter til

hvert anlæg. Procentsatsen skal være i overensstemmelse med medlemsstatens supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.»

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. november 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. oktober 2004.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
A. NICOLAI
Formand